

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

Behavior of Information Technology Use of Students
at Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

อิทธิพัทธ์ โยธะพันธ์* และ ชูชาติ ศิริปัญญา²
Ittipat Yhothaphan^{1*} and Choochart Siripunjana²

^{1*} คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Faculty of Humanities and Social Science, Burapha University,

² นิสิตปริญญาเอกวิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

Ph.D. Student at College of Research Methodology and Cognitive Science (RMCS), Burapha University.

* Corresponding author e-mail: ittipat@buu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-Test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ว่า นิสิตใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดคือ การติดต่อสื่อสารออนไลน์ ปริมาณการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดคือ การติดต่อสื่อสารออนไลน์ สถานที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดนอกจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของตนเองคือ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ การเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดคือ การสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล และความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุดคือ ความพึงพอใจต่อระบบไวไฟ (Wi-Fi) ที่ให้บริการ

คำสำคัญ: พฤติกรรม ความคาดหวัง เทคโนโลยีสารสนเทศ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

Abstract

This research aimed to study behavior in using information technology of students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University. The research samples were comprised of the 400 participants derived from multi-stage sampling. The data was collected using questionnaire, and it was analyzed by statistical application. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-Test and one-way analysis of variance (one-way ANOVA). The result was as follow: In terms of information technology use behavior, it was found that the studied students used information technology for online communication. Apart from personal devices, the place where the students used information technology was the computer laboratory. Information search was the learning of information technology the students gained the most. The satisfaction of the students rated the most satisfied was Wi-Fi service.

Keyword: Behavior, Expectation, Information Technology, Students at Faculty of Humanities and Social Sciences

1. บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศต่อการศึกษา (วิเชียร ภูสุวรรณ, 2544; ยืน ภูววรรณ, 2549) เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษาอย่างมาก โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ และการสื่อสารโทรคมนาคมมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาดังนี้ (1) เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนช่วยเรื่องการเรียนรู้ ปัจจุบันมีเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้หลายด้าน มีระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ระบบสนับสนุนการรับรู้ข่าวสาร เช่น การค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการเรียนรู้ใน World Wide Web (2) เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการจัดการศึกษา (บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร, 2552; วัชร บัญมี, 2554; นุสรา ประเสริฐศรี และนพพล แก่นปุปผา, 2555; Guoyuan Sang, et al, 2010) โดยเฉพาะการจัดการศึกษาสมัยใหม่จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารเพื่อการวางแผน การดำเนินการ การติดตามและประเมินผล ซึ่งอาศัยคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารโทรคมนาคมเข้ามามีบทบาทที่สำคัญ และ (3) เทคโนโลยีสารสนเทศกับการสื่อสารระหว่างบุคคล ในเกือบทุกวงการทั้งทางด้านการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยสื่อสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคล เช่น การสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยใช้อุปกรณ์ประกอบที่สำคัญช่วยสนับสนุนให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ดังนี้

1) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการนำเอาเทคโนโลยีรวมกับการออกแบบโปรแกรมการสอนมาใช้ช่วยสอน การจัดโปรแกรมการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในปัจจุบันมักอยู่ในรูปของสื่อประสม นำเสนอได้ทั้งภาพ ข้อความ เสียง ภาพเคลื่อนไหว ฯลฯ เหมาะกับการศึกษาด้วยตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับบทเรียนได้ตลอด จนมีผลป้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนรู้บทเรียนได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจในเนื้อหาวิชาของบทเรียนนั้นๆ ลักษณะคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นบทเรียนที่ช่วยการเรียนการสอน และมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยจัดบทเรียนให้เป็นระบบ และเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

2) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา (บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร, 2552; Ball & Levy, 2008; Roblyer, 2006) เทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้สำหรับการสอนเป็นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลายอย่าง ทำให้การเรียนการสอนด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัย ห้องเรียนสมัยใหม่มีอุปกรณ์วีดิโอโปรเจคเตอร์ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ มีระบบการอ่านข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แบบต่างๆ รูปแบบของสื่อการศึกษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนมีหลากหลาย ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำมาใช้ ได้แก่ สื่อมัลติมีเดีย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วีดิโอเทเลคอนเฟอเรนซ์ ระบบวีดิโอออนดีมานด์ ไฮเปอร์เท็กซ์ คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต

3) การเรียนการสอนทางไกล (บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร, 2552; Guoyuan Sang, et al, 2010) การเรียนการสอนที่ผู้เรียนและผู้สอนอยู่ไกลกัน ใช้วิธีการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ และประสบการณ์โดยอาศัยสื่อประสมในหลายรูปแบบ ได้แก่ สื่อที่เป็นหนังสือ สื่อทางไปรษณีย์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ การประชุมทางไกลด้วยภาพและเสียง และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ช่วยให้ผู้เรียนที่อยู่ต่างถิ่นต่างที่กันสามารถศึกษาหาความรู้ได้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 (ราชกิจจานุเบกษา, 2560) ได้บัญญัติให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนในระดับช่วงชั้นต่างๆ รวมถึงการเรียนรู้ตามอัธยาศัยในรูปแบบต่างๆ ตามความเหมาะสมของบุคคล ดังนั้น จึงต้องมีการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ สาระสำคัญคือ มุ่งเน้นให้มีการปฏิรูประบบบริหารและการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยให้มีเอกภาพในเชิงนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ ทั้งนี้ จากกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2554-2563 ประเทศไทย (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2554) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ "ไอซีที (Information and communications technology : ICT) เป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญในการนำพาคนไทย สู่วิถีชีวิตและปัญญา เศรษฐกิจไทยสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน สังคมไทยสู่ความเสมอภาค" ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์มี 7 ข้อ ได้แก่ (1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไอซีที ที่เป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงหรือการสื่อสารรูปแบบอื่นที่เป็น Broadband ให้มีความทันสมัย มีการกระจายอย่างทั่วถึง และมีความมั่นคงปลอดภัยสามารถรองรับความต้องการของภาคส่วนต่างๆ ได้ (2) พัฒนาทุนมนุษย์ที่มีความสามารถในการพัฒนาและใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีวิจารณ์ญาณและรู้เท่าทัน รวมถึงการพัฒนาบุคลากรไอซีทีที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญระดับสากล (3) ระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไอซีทีเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและนำรายได้เข้าประเทศ โดยใช้โอกาสจากการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ การเปิดการค้าเสรี และประชาคมอาเซียน (4) ใช้ไอซีทีเพื่อสร้างนวัตกรรมบริการภาครัฐที่สามารถให้บริการประชาชน และธุรกิจทุกภาคส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความมั่นคงปลอดภัยและมีธรรมาภิบาล (5) พัฒนาและประยุกต์ไอซีทีเพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิตให้สามารถพึ่งตนเองได้ และแข่งขันได้ในระดับโลก โดยเฉพาะภาคการเกษตร ภาคบริการ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มสัดส่วนภาคบริการในโครงสร้างเศรษฐกิจโดยรวม (6) พัฒนาและประยุกต์ไอซีทีเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงทรัพยากรและบริการสาธารณะต่างๆ ให้มีความทั่วถึงและทัดเทียมกันมากขึ้น โดยเฉพาะบริการพื้นฐาน

ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดี ได้แก่ บริการด้านการศึกษาและบริการสาธารณสุข และ (7) พัฒนาและประยุกต์ไอซีทีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลจากรายงานการประเมินตนเอง งานประกันคุณภาพการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 พบว่า มีนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 5,903 คน คนละ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการในห้องปฏิบัติการของคนละ จำนวน 294 เครื่อง นิสิตมีเครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กหรือสมาร์ทโฟนที่ใช้งานได้แบบไร้สาย (Wi-Fi) กับสำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 1,617 เครื่อง ดังนั้น นิสิตมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถใช้งานได้เมื่อมาเรียนในคณะ รวมทั้งสิ้น 1,914 เครื่อง และในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาด้านประสิทธิภาพที่ดีขึ้นอย่างรวดเร็วและราคาถูกลง ทำให้นิสิตมีอุปกรณ์เพื่อเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างเพียงพอกับความต้องการ จึงส่งผลให้นิสิตมีโอกาสที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศใช้เองเกือบทุกคน จากข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อที่คณะฯ จะได้นำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ ให้รองรับต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า และการใช้จ่ายงบประมาณในการลงทุนในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ระเบียบวิธีการวิจัย

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่

เพศ สถานะนิสิต (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ) ประสบการณ์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ประสบการณ์ใช้ IT น้อย/ประสบการณ์ใช้ IT ปานกลาง/ประสบการณ์ใช้ IT มาก)

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเด็นที่ศึกษา คือ สถานที่ใช้ ปริมาณการใช้ วัตถุประสงค์ในการใช้ การเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

นิสิตของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ภาคปกติและภาคพิเศษ ประจำปีการศึกษา 2558 ทุกหลักสูตร จำนวนทั้งสิ้น 6,388 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

นิสิตของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ภาคปกติและภาคพิเศษ ประจำปีการศึกษา 2558 ทุกหลักสูตร ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอนเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนอย่างสมบูรณ์ จำนวน 400 คน โดยแบ่งเป็นนิสิตภาคปกติ 200 คน นิสิตภาคพิเศษ 200 คน จากนิสิตเพศหญิง 200 คน และนิสิตเพศชาย 200 คน

3) ระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2558 ถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2558 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC มากกว่า 0.66 ขึ้นไป และตรวจสอบความเที่ยง จากค่า Cronbach's Alpha โดยเก็บข้อมูล Tryout จำนวน 30 คน มีค่าความเที่ยงที่ 0.87 และได้การรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ สถานะนิสิต และประสบการณ์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	400	100.00
1. เพศ		
- ชาย	200	50.00
- หญิง	200	50.00
2. สถานะนิสิต		
- ภาคปกติ	200	50.00
- ภาคพิเศษ	200	50.00
3. ประสบการณ์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
- ประสบการณ์ใช้น้อย	254	63.50
- ประสบการณ์ใช้ปานกลาง	35	8.75
- ประสบการณ์ใช้มาก	111	27.75

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศชาย และเพศหญิง ร้อยละ 50.00 สถานะนิสิตภาคปกติและภาคพิเศษ ร้อยละ 50.00 ประสบการณ์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจำแนกตามลำดับ ได้แก่ ประสบการณ์ใช้น้อย ร้อยละ 63.50 ประสบการณ์ใช้มาก ร้อยละ 27.75 และประสบการณ์ใช้ปานกลาง ร้อยละ 8.75

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน นิสิตที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน วิเคราะห์โดยสถิติ t-Test

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เปรียบเทียบกับเพศของนิสิต	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
1. วัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	ชาย	3.91	0.51	-1.805	.072
	หญิง	4.01	0.57		
2. ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์	ชาย	3.90	0.80	0.254	.800
	หญิง	3.88	0.84		
3. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัว	ชาย	2.43	0.94	3.430	.001*
	หญิง	2.12	0.91		
4. การเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ	ชาย	2.66	0.64	0.41	.967
	หญิง	2.66	0.56		
5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ	ชาย	3.30	0.75	2.313	.021*
	หญิง	3.14	0.68		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 นิสิตที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัวมีค่า t เท่ากับ 3.430 และค่า Sig. เท่ากับ .001 โดยเพศชายใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัว ($\bar{X}=2.43$, S.D.=0.94) มากกว่าเพศหญิง ($\bar{X}=2.12$, S.D.=0.91) และความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ โดยค่า t เท่ากับ 2.313 และค่า Sig. เท่ากับ .021 โดยเพศชายมีความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ ($\bar{X}=3.30$, S.D.=0.75) มากกว่าเพศหญิง ($\bar{X}=3.14$, S.D.=0.68)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน นิสิตที่มีสถานะนิสิตต่างกัน (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ)มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน วิเคราะห์โดยสถิติ t -Test

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เปรียบเทียบกับเพศของนิสิต	สถานะนิสิต	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
1. วัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	ภาคปกติ	3.89	0.51	-2.434	.015*
	ภาคพิเศษ	4.03	0.57		
2. ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์	ภาคปกติ	3.99	0.76	2.675	.008*
	ภาคพิเศษ	3.78	0.86		
3. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัว	ภาคปกติ	2.43	0.97	3.356	.001*
	ภาคพิเศษ	2.12	0.88		
4. การเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ	ภาคปกติ	2.61	0.63	-1.490	.137
	ภาคพิเศษ	2.70	0.58		
5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ	ภาคปกติ	3.27	0.76	1.312	.190
	ภาคพิเศษ	3.17	0.67		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 นิสิตที่มีสถานะนิสิตต่างกัน (ภาคปกติ/ภาคพิเศษ) ต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่า t เท่ากับ -2.434 และค่า Sig. เท่ากับ .015 โดยนิสิตภาคพิเศษมีวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.57) มากกว่านิสิตภาคปกติ ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.51) ส่วนปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์ มีค่า t เท่ากับ 2.675 และค่า Sig. เท่ากับ .008 นิสิตภาคปกติมีปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์ ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.76) มากกว่านิสิตภาคพิเศษ ($\bar{X}=3.78$, S.D.=0.86) และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัว มีค่า t เท่ากับ 3.356 และค่า Sig. เท่ากับ .001 นิสิตภาคปกติมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัว ($\bar{X}=2.43$, S.D.=0.97) มากกว่านิสิตภาคพิเศษ ($\bar{X}=2.12$, S.D.=0.88)

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน นิสิตที่มีประสบการณ์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเปรียบเทียบกับประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. วัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	Between Groups	13.163	2	6.581	25.156	.000*
	Within Groups	103.862	397	.262		
	Total	117.025	399			
2. ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์	Between Groups	4.163	2	2.082	3.135	.045*
	Within Groups	263.613	397	.664		
	Total	267.776	399			
3. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัว	Between Groups	20.938	2	10.469	12.571	.000*
	Within Groups	330.613	397	.833		
	Total	351.551	399			
4. การเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ	Between Groups	1.424	2	.712	1.956	.143
	Within Groups	144.528	397	.364		
	Total	145.953	399			
5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ	Between Groups	1.927	2	.964	1.877	.154
	Within Groups	203.804	397	.513		
	Total	205.731	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน นิสิตที่มีประสบการณ์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ใช้สถิติ F-test พบว่า พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัว และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ การเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ สรุปได้ว่า นิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน ค่า $F=1.956$ ค่า $Sig=.143$ และนิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ ไม่แตกต่างกัน ค่า $F=1.877$ ค่า $Sig=.154$ ในขณะเดียวกัน เมื่อพบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถนำมาเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe' มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่วัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามวิธีของ Scheffe'

ประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต	\bar{X}	1-2 ปี	3-5 ปี	6 ปีขึ้นไป
		3.823	4.150	4.214
1-2 ปี	3.823	-	.000*	.000*
3-5 ปี	4.150	.000*	-	.000*
6 ปีขึ้นไป	4.214	.000*	.000*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ค่า $F=25.156$ ค่า $Sig=.000^*$ จากตารางที่ 5 พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 1-2 ปี ($\bar{X}=3.823$) มีวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันกับนิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3-5 ปี ($\bar{X}=4.150$) และนิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 6 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=4.214$)

ตารางที่ 6 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์ ตามวิธีของ Scheffe'

ประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต	\bar{X}	1-2 ปี	3-5ปี	6 ปีขึ้นไป
		3.939	3.562	3.890
1-2 ปี	3.939	-	.045*	.045*
3-5 ปี	3.562	.045*	-	.045*
6 ปีขึ้นไป	3.890	.045*	.045*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ค่า $F=3.135$ ค่า $Sig=.045^*$ จากตารางที่ 6 พบว่านิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 1-2 ปี ($\bar{X}=3.929$) มีปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์แตกต่างกันกับนิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3-5 ปี ($\bar{X}=3.562$) และมีปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์แตกต่างกับนิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 6 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.890$)

ตารางที่ 7 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัวตามวิธีของ Scheffe'

ประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิต	\bar{X}	1-2 ปี	3-5ปี	6 ปีขึ้นไป
		2.448	1.988	1.968
1-2 ปี	2.448	-	.000*	.000*
3-5 ปี	1.988	.000*	-	-
6 ปีขึ้นไป	1.968	.000*	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของ ส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ค่า $F=12.571$ ค่า $Sig=.000^*$ จากตารางที่ 7 พบว่านิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ 1-2 ปี ($\bar{X}=2.448$) มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัวแตกต่างกันกับนิสิตที่มีประสบการณ์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3-5 ปี ($\bar{X}=1.988$) และนิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 6 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=1.968$)

สรุปนิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จากสถานที่อื่นนอกจากของส่วนตัว

4. อภิปรายผลและสรุปผลการศึกษา

4.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถสรุปข้อค้นพบจากการศึกษาได้ว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งนิสิตที่มีสถานะนิสิตต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน และนิสิตที่มีประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน ซึ่งนิสิตมีวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดคือ การติดต่อสื่อสารออนไลน์ ปริมาณการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดคือ การติดต่อสื่อสารออนไลน์ สถานที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด นอกจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของตนเองคือ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของคณะฯ การเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุดคือ การสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล และความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ มากที่สุด คือ ความพึงพอใจต่อระบบไวไฟ (Wi-Fi) ที่ให้บริการ

4.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยการศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในครั้งนี้ มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Patricia Insúa Cerretani (2016) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และลดความเครียดของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศสเปน กลุ่มตัวอย่าง 4,799 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับการเรียนการสอนมากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน และใช้ในเรื่องของความบันเทิงมากกว่า 5 ชั่วโมงต่อวัน นักศึกษาที่เรียนระดับสูงจะใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมากกว่านักศึกษาที่เรียนระดับต่ำกว่ามีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ Isidora Milošević, et al (2015) ศึกษาเกี่ยวกับผลของพฤติกรรมความตั้งใจในการใช้ M-learning โดยใช้สมาร์ตโฟนของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเบลเกรด (University in Belgrade) ประเทศเซอร์เบีย (Serbia) กลุ่มตัวอย่าง 280 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยในเบลเกรดมีพฤติกรรมการใช้ M-learning เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้เพิ่มความสะดวกกับการเรียน เพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาการสอนของอาจารย์ และมีความต้องการคุณภาพในการให้บริการ M-learning นวัตกรรมใหม่ๆ ของสมาร์ตโฟน ที่จะทำให้เกิดความใส่ใจในการเรียนและมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ เมทนี ระเบิดบุตร และคณะ (2554) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก และสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่าง 283 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้นข้อมูล และการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา 3-4 ชั่วโมงต่อวัน สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Windows, Microsoft Word และ Microsoft Power Point ในระดับมาก นักศึกษามีความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel และ Microsoft Access ระดับปานกลาง ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตระดับมาก และเจตคติด้านการยอมรับประโยชน์ต่อคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับดีมาก

4.3 ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่แท้จริงของนิสิตคณะฯ โดยคณะฯ จะได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์เป็นแนวทางการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของคณะฯ ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะฯ ได้แก่ การจัดสถานที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เพียงพอ เหมาะสม และปลอดภัยทั้งนิสิตหญิงและชาย ให้ความรู้แก่นิสิตในการสืบค้นข้อมูลทางวิชาการเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการทำวิจัย เพิ่มจุดการให้บริการไวไฟ (Wi-Fi) และประสิทธิภาพของระบบไวไฟ

2) ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จึงไม่สามารถเป็นตัวแทนของนิสิตของคณะทั่วไปได้ ทั้งในมหาวิทยาลัยบูรพาหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ หากคณะต่างๆ ทั้งในมหาวิทยาลัยบูรพาหรือมหาวิทยาลัยอื่นๆ ต้องการศึกษากิจกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขตัวแปรให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละคณะหรือแต่ละมหาวิทยาลัย โดยนำตัวแปรที่ปรับแล้วนี้ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างใหม่ แล้วทำการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา งบประมาณเงินรายได้ ปีงบประมาณ 2558

6. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2554). *กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะ พ.ศ. 2554-2563 ประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
- นุสรุ ประเสริฐศรี และนพพล แก่นปุปผา. (2555). “ระดับการใช้และอุปสรรคการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ของอาจารย์พยาบาลเพื่อจัดการเรียนการสอน.” *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*. ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 : 55-64.
- บุญญลักษณ์ ตำนานจิตตร. (2552). *การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เมทณี ระดาบุตร และคณะ. (2554). “สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สังกัดกระทรวงสาธารณสุข.” *วารสารวิทยบริการ*. ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 : 109-116.
- ยีน ภู่วรรณ. (2549). [ออนไลน์]. *ไอทีกับแนวโน้มโลก*. สืบค้นจาก http://www.school.net.th/library/snet1/network/tech_it.html.
- ราชกิจจานุเบกษา. (วันที่ 6 เมษายน 2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*. เล่ม 134 ตอนที่ 40ก : 14-15.
- วัชร นูญมี. (2554). *การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย*. สารนิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตรบัณฑิตและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วิเชียร ภู่อวรรณ. (2544). “การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.” *วารสารวิชาการ*. ปีที่ 4 ฉบับที่ 9 : 25-27.
- Ball, D. M., and Levy, Y. (2008). “Emerging Educational Technology: Assessing the Factors that Influence Instructors’ Acceptance in Information Systems and Other Classrooms.” *Journal of Information Systems Education*. Vol. 19 No 4 : 431-444.
- Cerretania, P., Bernaraslturrioz, E., and Garay, P. B. (2016). “Use of information and communications technology, academic.” *Computers in Human Behavior*. Vol. 56 : 119-126.
- Milošević, I., et al. (2015). “The effects of the intended behavior of students in the use of M-learning.” *Computers in Human Behavior*. Vol. 51 : 207-215.
- Patricia Insúa Cerretani. (2016). “Department of Basic Psychological Processes and Development.” *Computers in Human Behavior*. Vol. 56 Issue C, March 2016 : 119-126.
- Roblyer, M. D. (2006). *Integrating educational technology into teaching*. 4th. Upper Saddle River, NJ : Pearson Education Inc.
- Sang G., et al. (2010). “Student teachers’ thinking processes and ICT integration: Predictors of prospective teaching behaviors with educational technology.” *Computers & Education*. Vol. 54 : 103-112.

ผู้เขียน

นายอิทธิพัทธ์ โยระพันธ์

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

การศึกษา: ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์

ปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปริญญาเอก กำลังศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา

วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

นายชูชาติ ศิริปัญญา

การศึกษา: ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาชุมชน

ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

ปริญญาเอก กำลังศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา

วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา